

jim je mogoče ali ne bode njim kaj do grošev, katere tako ponuja dež. odbor. Ces. namestnik, baron Kübeck trdi, da bi ne pustil veljati, če bi kedaj dež. šolski svet sklenil, kar bi bilo zoper postave.

Da je liberalna večina vsprejela predlog, tega ni treba, da še pristavimo, saj se zna, »kako nas ljubi«. O tej ljubezni piše prav dobro »tetka« v Gradci: »Ako se slov. ljudstvo nauči nemškega jezika, potem je to na korist Nemcem, kajti tako jim je mogoče med Slovenci živeti, ne da bi jim bilo treba, da se učijo še slov. jezika. Ta sploh ne teče Nemcu nikoli gladko.« Mi sicer ne verjamemo »tetki« radi, toda tokrat je njena beseda resnična in nam lepo odkrije v resnici blago srce naših nemških liberalcev. Pač se ne branimo nemščine, mi tudi ne čisto v ljudskih solah, ali kjer je njeno učenje more biti na korist Nemcem, nam pa na škodo, tam je ne maramo, zato pa tudi nemško liberalno gospodo zahvalimo za njih letošnjo pisanko: ona je preveč »ljubeznjiva«.

Cerkvene zadeve.

Gabrijel Postružnik,

(V službi šole in cerkve.)

Gospoda Gabrijela Postružnika pozna v Ljutomeru vsak otrok in vsaki Ljutomerčan jih spoštljivo pozdravlja; kajti to so mnogoletni zaslužni Ljutomerski učitelj, ki so bili v začetku tekočega šolskega leta stopili v stalni pokoj. Kot vzgledni učitelj, dober gospodar, vesten kristjan in pošten narodnjak so si v celi Ljutomerski okolici pripravili občno spoštovanje, njih obče koristno delovanje pa zasluži biti na svečnik postavljeno, da ga tudi drugi vidijo in posnemajo. Ta namen ima ta kratek življenjepiš. Gospod Postružnik pohajajo iz prave učiteljske rodbine, kajti oče so bili Ljutomerski učitelj in za ta stan se vzgojili vse svoje četiri sinove. Gabrijel so bili rojeni 1. junija 1825. leta; po dovršenih domačih solah so jih poslali na Graško pripravnišče, kjer so dne 2. julija 1841 dobili spričevalo zrelosti za podučitelja na ljudskih solah. Prva Gabrijelova služba je bila doma v Ljutomeru, od koder so čez leto dni prišli, za podučitelja k Sv. Petru na Ottersbachu. Tam so služili pet let ter s pohvalnim spričevalom leta 1847 šli v Cmurek. Ondi so naredili skušnjo za stalnega učitelja, zraven pa z izvrstnim vspehom tudi skušnjo iz godbe in iz sadje- in vinoreje. Od 7. avgusta 1848 so bili stalni učitelj na Ljutomerski šoli, dokler niso v jeseni 1891 stopili v stalni davno zasluženi pokoj. V tem dolgoletnem službovanju so gospod Gabrijel gotovo veliko pretrpeli, pa tudi mnogo dobrih nauk zasadili v srca svojih učencev, in ker so celih 43 let službovali v Ljutomeru, videli so tudi v svoje veselje pri marsikaterem učencu, kako je njihov nauk v poznejših letih tudi sadrotil.

Dolgo življenje je milost božja in dolga služba še ni nikakošnja zasluga, ali kdor dolgo življenje in službovanje vedno obrača v čast božjo in v prid svojega bližnjega, kakor g. Postružnik, ta si nabere zaslug, katerih še na tem svetu ne morejo prezirati, in katere bode Bog o svojem času obilno poplačal.

Kot učitelj so dobili Postružnik res že marsikatero pohvalo in priznanje, kar jih je v težavnem učiteljskem stanu tolažilo in spodbujalo. Tako so bili l. 1861 zavoljo svoje marljivosti in vzglednega zadržanja imeno-

vani »vzgledni učitelj«, in leta 1862 je vsled inspekcije deželnega šolskega nadzornika viteza Močnika visoka namestnija vzglednemu učitelju G. Postružniku za njegovo uspešno delovanje izrekla popolno priznanje. Tudi še v novi šolski dobi so g. Postružnik dobili taka priznanja od okrajnega šolskega sveta in od svojih tovarišev, ki so jih bili izvolili svojim zastopnikom v okrajni šolski svet in jih poslali k deželni šolski konferenci v Gradec. Najlepšo čast pa so jim delali njih učenci, ki so šli v višje šole. Postružnikovih učencev je mnogo študiralo in skoro vsi z izvrstnim vspehom, zato se zdaj nahajajo gospodje v mnogih visokih službah, ki so hodili k njim v šolo. Z najnovejšimi šolskimi razmerami pa niso bili več prav zadovoljni, zato so prosili za pokojnino, čeravno so v primeru s svojimi leti še zdravi in dovolj krepki na duhu in telesu.

Da so g. Postružnik tudi dober gospodar, priča najbolj jasno to, da so si pri svojej precej majhni učiteljski plači po poštenem potu pripravili in tudi ohranili lepo premoženje. Kot mladi učitelj so si z dobrim premislom poiskali tovaršico življenja med domačimi poznanimi gospodičami, Marijo Kotnikovo, s katero so dobili hišo in lepo posestvo. Poleg svoje učiteljske službe so tudi kot gospodar svoje dolžnosti lepo opravljali ter svojo dedščino ne le ohranili, ampak še povečali, čeravno jim je Bog gospodinjno vzel, katera jim je zapustila tri nedorasle otroke. Iz ljubezni do otrok se niso hoteli drugoč ženiti, ampak gospodarili so s svojo sestro ter lepo skrbeli za odgojo svojih otrok. Ko pa je Bog tudi njih otroke in sestro k sebi poklical, ni jim bilo več mogoče samim gospodariti, zato so si poiskali drugo tovaršico življenja, da bi v svojih starih letih imeli pomoč in postrežbo. Da so g. Postružnik kot gospodar in tržan bili ravno tako na svojem mestu, kakor učitelj, kaže to, da so bili skoz šest let prvi občinski svetovalec, dalje so bili načelnik konkurenčnega odbora in gotovo bi še bili v občinskih zadevah lahko mnogo koristili, ko bi ne bili prišli v občini na krmilo ljudje, ki so manj gledali na zmožnosti, kakor na politično mišljenje. In po svojem političnem mišljenju so bili gosp. odločno na konservativno-narodni strani. Kako bi mogli tudi drugače slovenske otroke z veseljem podučevati in vzgojevati za pridne državljane in poštene Slovence? Svojega političnega mišljenja sicer oni niso nikomur brez potrebe razodevali, pa tudi ne zatajevali. Pri volitvah so vselej glasovali z narodno stranko, več pa se od učitelja ne more zahtevati. Gospod Postružnik so bili tudi ves čas svojega službovanja v Ljutomeru farni organist. To službo, kakor sploh vse svoje cerkvene in krščanske dolžnosti so vestno spolnjevali. Njih natančnost je občudovanja vredna. Vsaki dan po letu in po zimi so bili na svojem mestu pri orgljah ali pri sprevodu ali pri kaki drugi cerkveni svečanosti, kedar je bilo opravilo napovedano. In s tako natančnostjo še službo orgljarja zdaj opravljajo. Cerkvono petje v Ljutomerski cerkvi jim dela vso čast. Vseh farmanov srčne želja je, da bi to cerkvono službo še dolgo opravljali ter še vedno v lepšem posnemu ostali učitelj Ljutomerskem ljudstvu. Ljubezen in hvaležen spomin bodo si s tem zagotovili, saj pravi sv. Duh »da kdor jih veliko podučuje v pravici, bode se svetil, kakor zvezde na večne čase«. (Daniel 12, 3.)

+

Gospodarske stvari.

Razsadniki celi razmnoževalni vinogradi.

Pod imenom razsadnik ali razmnoževalni vinograd razumevamo tak nasad trt, kateri nam služi edino le